सहसैवाभिसंक्रुद्धास्तदासीत्तुमुलं महत् । ततोऽन्योऽन्यं प्रधावन्तः सम्प्रहारं प्रचक्रिरे ।
ततः शब्देन महता प्रचकम्पे वसुन्धरा । पक्षिणश्च महाघोरं व्याहरन्तो विबभ्रमुः । ४५०
सप्रभश्चोदितः सूर्य्यो निष्प्रभः समपद्यत । ववुश्च वातास्तुमुलाः शंसन्तः सुमहद्भयं ।
घोराश्च घोरनिर्ह्रादाः शिवास्तत्र ववाशिरे । वेदयन्त्यो महाराज महद्वैशसमागतं ।
दिशः प्रज्वलिता राजन् पांशुवर्षं पपात च । रुधिरेण समुन्मिश्रमस्थिवर्षं तथैव च ।
रुदतां वाहनानाञ्च नेत्रेभ्यः प्रापतज्जलं । मुमुचुश्चासकृन्मूत्रं प्रध्यायन्तो विशाम्पते ।
अन्तर्हिता महानादाः श्रूयन्ते भरतर्षभ । रक्षसां पुरुषादानां नदतां भैरवान् रवान् । ४५५
सम्पतन्तश्च दृश्यन्ते गोमायुबलवायसाः । श्वानश्च विविधैर्नादैर्व्याशन्तस्तत्र मारिष ।
ज्वलिताश्च महोल्का वै समाहत्य दिवाकरं । निपेतुः सहसा भूमौ वेदयन्त्यो महद्भयं ।
महान्त्यनीकानि महासमुच्छ्रये ततस्तयोः पाण्डवधार्त्तराष्ट्रयोः । चकम्पिरे शङ्खमृदङ्गनिःस्वनैः प्रकम्पितानीव वनानि वायुना ।
नरेन्द्रनागाश्वसमाकुलानामभ्यागतानामग्रिवे मुहूर्त्ते । बभूव घोषस्तुमुलश्चमूनां वातोद्धुतानामिव सागराणां ।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि उत्पातदर्शने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ अभिमन्यूरथोदारः पिशङ्गैस्तुरगोत्तमैः । अभिदुद्राव तेजस्वी दुर्य्योधनबलं महत् । ४५२०
विकिरन् शरवर्षाणि वारिधारा इवाम्बुदः । न शेकुः समरे क्रुद्धं सौभद्रमरिसूदनं ।
शस्त्रौघिनं गाहमानं सेनासागरमक्षयं । निवारयितुमयाजौ त्वदीयाः कुरुनन्दन ।
तेन मुक्ता रणे राजन्शराः शत्रुनिवर्हणाः । क्षत्रियाननयच्छूरान् प्रेतराजनिवेशनं ।
यमदण्डोपमान् घोरान् ज्वलिताशीविषोपमान् । सौभद्रः समरे क्रुद्धः प्रेषयामास सायकान् ।
सरथान् रथिनस्तूर्णं हयांश्चैव ससादिनः । गजारोहांश्च सगजान् दारयामास फाल्गुनिः । ४५१५
तस्य तत् कुर्व्वतः कर्म्म महत् सङ्ख्ये महीभृतः । पूजयाञ्चक्रिरे हृष्टाः प्रशशंसुश्च फाल्गुनिं ।
तान्यनीकानि सौभद्रो द्रावयामास भारत । तूलराशीनिवाकाशे मारुतः सर्व्वतो दिशं ।
तेन विद्राव्यमाणानि तव सैन्यानि भारत । त्रातारं नाध्यगच्छेरन् पङ्के मग्ना इव द्विपाः ।
विद्राव्य सर्व्वसैन्यानि तावकानि नरोत्तम । अभिमन्युः स्थितो राजन् विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ।
न चैनं तावका राजन्विषेहुररिघातिनं । प्रदीप्तं पावकं यद्वत् पतङ्गाः कालचोदिताः । ४५५०
प्रहरन् सर्व्वशत्रुभ्यः पाण्डवानां महारथः । अदृश्यत महेष्वासः सवज्र इव वासवः ।
हेमपृष्ठं धनुश्चास्य ददृशे विचरद्दिशः । तोयदेषु यथा राजन् राजमाना शतह्रदाः ।
शराश्च निशिताः पीता निश्चरन्ति स्म संयुगे । वनात् फुल्लद्रुमाद्राजन् भ्रमराणामिव व्रजाः
तथैव चरतस्तस्य सौभद्रस्य महात्मनः । रथेन काञ्चनाङ्गेन ददृशुर्नान्तरं जनाः ।
मोहयित्वा कृपं द्रोणं द्रौणिञ्च सुमहद्बलं । सैन्धवञ्च महेष्वासो विचरन् लघु सुष्ठु च । ४५५५
मण्डलीकृतमेवास्य धनुः पश्यामि भारत । सूर्य्यमण्डलसङ्काशं दहतस्तव वाहिनीं ।